

VERZORGING, VOORTPLANTING EN GROEI VAN DE AMETHISTPYTHON (*MORELIA AMETHISTINA*)

Door: Brian Barnett, 16 Suspension Street, Ardeer, Victoria, Australië, 3022.

Inhoud: Inleiding - Materiaal en methode - De kweek - Het leggen van de eieren - Het uitbroeden - Het uitkomen - De groei - Conclusie - Dankzegging - Literatuur.

* * *

Opmerking vooraf: omwille van de lay-out zijn de tabellen en grafieken enigszins verspreid over de tekst opgenomen.

INLEIDING

Deze slang is in Australië ook algemeen bekend als de struikpython. Het is de primitiefste soort binnen de Australische pythongroep (zij lijkt het meest op de Aziatische voorouders). Zij bewoont de regenwoudgebieden van Noordoost-Queensland. Deze erg lange (soms meer dan 8 meter) maar slanke slang, wordt ook in Nieuw-Guinea aangetroffen en kan nauw verwant zijn met enkele van de andere pythons van Nieuw-Guinea (Shine, 1991). Het dier heeft een langgerekte kop die voorzien is van vergrote plaatvormige kopschilden. De schubben hebben een melkachtige iriserende glans, hetgeen de aanleiding was voor de populaire en de wetenschappelijke naam. De basiskleur is licht geelachtig bruin tot bruin, voorzien van talloze onregelmatige hoekige donkerbruin tot zwarte banden, blokken en strepen, die op de voorzijde van het lichaam langere strepen kunnen vormen, terwijl ze op de lagere flank vaak samenvloeien tot een of meer gebroken lijnen. Alle kenmerken van het patroon worden op het achterlichaam en de staart onduidelijk. Donkere strepen stekken zich uit vanaf het oog tot de mondhoek.

Ei nummer	Afmeting (mm)	Gewicht (g)
1	98,3 x 44,9	100,81
2	94,7 x 46,5	97,91
3	90,8 x 50,2	100,30
4	85,5 x 47,8	100,30
5	90,8 x 46,5	102,58

Tabel 1: Gegevens betreffende gewicht en afmetingen van de eieren van *Morelia amethystina*. Gemiddelden vlak na het leggen (n=5); lengte 92,0 mm; diameter 47,1 mm; gewicht 100,38 g.

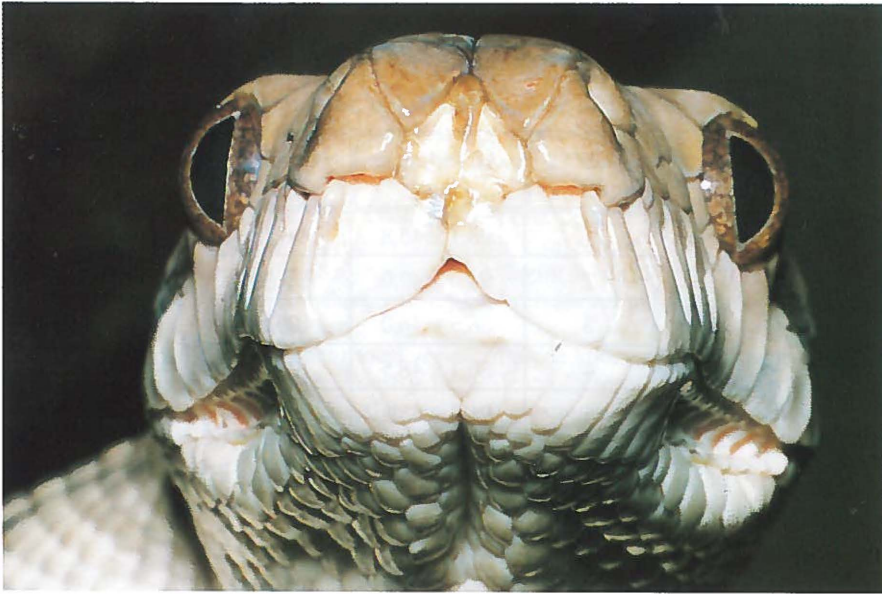

Foto 1: *Morelia amethystina*.

Foto: Brian Barnett.

Jonge dieren vertonen minder schittering dan volwassen dieren en hebben een minder scherp gelijnd patroon. Lippen en het oppervlak van de buik zijn crème tot wit (Wilson & Knowles, 1988). De reuzenstruikpythons van tropisch Queensland zijn een goed voorbeeld van dieren die het leefgebied gedurende de seizoenen verplaatsen. Deze verplaatsing wordt waarschijnlijk voor het grootste gedeelte ingegeven door de warmtebehoefte van de slangen. Gedurende de winter verlaten ze het dichte regenwoud om in de open dalen te gaan zonnebaden. Men kan ze in deze tijd soms in grote aantallen aantreffen. Ze zijn ook waargenomen op bomen en drijvende vegetatie aan de oevers van meren in een poging hun warmtebehoefte te dekken (Shine, 1991).

MATERIAAL EN METHODE

Hoewel ik meerdere malen met de amethystpython heb gekweekt, zal dit verslag over slechts één broedsel gaan. Dit vanwege het feit, dat ik uitgebreide gegevens hiervan heb verzameld, evenals van de opfok van de jongen van dit broedsel.

De man was opgekweekt vanaf pasgeboren jong en omdat hij slechts af en toe werd gevoerd was hij ongeveer 2,45 m lang. Hij was zeven jaar oud. Hij werd in zijn eentje gehouden in een klassieke slangenbak waarin gedurende het hele jaar verwarming aan was, geregeld door een thermostaat. De verwarming bestond uit één enkele infraroodlamp. De dag-en-nachtcyclus regelde ik met de hand.

Het vrouwtje was al lang in gevangenschap, maar werd niet als pasgeboren jong opgekweekt. Zij was 2,33 m lang. Ik had haar op dezelfde manier gehuisvest als de man, ook met één enkele infraroodlamp als warmtebron die door een thermostaat werd geregeld. Beide thermostaten waren ingesteld op 30°C. maar direct onder de brandende lamp was de temperatuur veel hoger. Voorafgaand aan het bij elkaar zetten van de dieren werden geen van de slangen aan temperatuurschommelingen of afkoeling blootgesteld. Het bij elkaar zetten vond plaats in de kooi van het vrouwtje. Deze kooi was 1,22 m diep x 0,61 m breed x 0,76 m hoog. Behalve

uit grind bestond de aankleding van de kooi alleen uit een groot hol blok hout en een waterbak.

Ei nummer	Afmetingen (mm)	Gewicht (g)
1	98,1 x 45,8	96,11
2	94,0 x 47,0	95,30
3	88,5 x 46,0	100,50
4	86,4 x 48,5	101,68
5	91,9 x 45,2	109,40

Tabel 2: afmetingen en gewichten van de eieren vlak voor het uitkomen.

DE KWEEK

Ik zette de man bij het vrouwtje op 5 juni en de thermostaat stelde ik bij van 30°C naar 22°C. Dit had een minimum temperatuur van 22°C tot gevolg, maar gedurende de dag werd dit iets meer, omdat dan de kamertemperatuur een paar graden steeg. Ik twijfelde nogal aan de mogelijkheid of het vrouwtje wel eieren kon krijgen met haar slanke maat, maar het was in elk geval

Ei nummer	Afmetingen lichaam, staart totaal	Geboortegewicht (g)	Geslacht
1	598/117/715	49,51	man
2	599/120/719	50,40	man
3	603/115/718	48,19	vrouw
4	610/117/727	48,41	man
5	608/121/729	49,20	vrouw

Tabel 3: Gegevens betreffende lengte en gewicht van 5 jonge *Morelia amethystina*.

de moeite van het proberen waard. Degene die amethistpythons heeft gehouden weet, dat een slang onder de 2,5 m nog steeds erg dun is en als je al eens de eieren van de struikpython gezien hebt, kun je je niet voorstellen dat die door zo'n vrouwtje gelegd kunnen worden.

Pas toen ik bezig was dit verslag te maken, attendeerde Simon Kortlang me er tijdens een gesprek op, dat Rick Shine in zijn nieuwste boek een lijst had opgenomen met onder meer de minimum maten waarbij verschillende soorten slangen, inclusief de amethistpython, tot voort-

planting overgaan. De maat die Shine aangaf was precies dezelfde maat als van mijn vrouwtje, namelijk 2,33 m (Shine, 1991).

Ik nam geen paringsactiviteiten waar, ook al omdat beide dieren de meeste tijd in de holle boomstronk doorbrachten. Op 9 juli, vijf weken nadat ik was begonnen met het koeler houden van de dieren, verhoogde ik de thermostaatinstelling van 22°C tot 30°C. Ik paste geen lagere nachttemperatuur toe.

Het vrouwtje bracht lange perioden door op de holle boomstronk. Dit was de warmste 'zon'plaats als de infraroodlamp brandde. Gedurende september bleek dat het vrouwtje drachtig was, maar door haar afmetingen en slank lichaam leken de eieren niet op normale eieren in een drachtige python. De slang zat te krap in haar vel en de eieren tekenden zich meer af als worsten dan dat ze eivormig waren.

Ik haalde het mannetje voordat het moest vervellen uit de kooi van het vrouwtje en plaatste het terug in zijn eigen terrarium. Het vrouwtje vervelde op 26 september, naar zou blijken 34 dagen voor het leggen. Geen van beide slangen heeft gegeten gedurende de periode van het samenzijn. Het mannetje begon weer te eten, toen hij in zijn eigen kooi terug was. Het vrouwtje at korte tijd nadat de eieren waren gelegd.

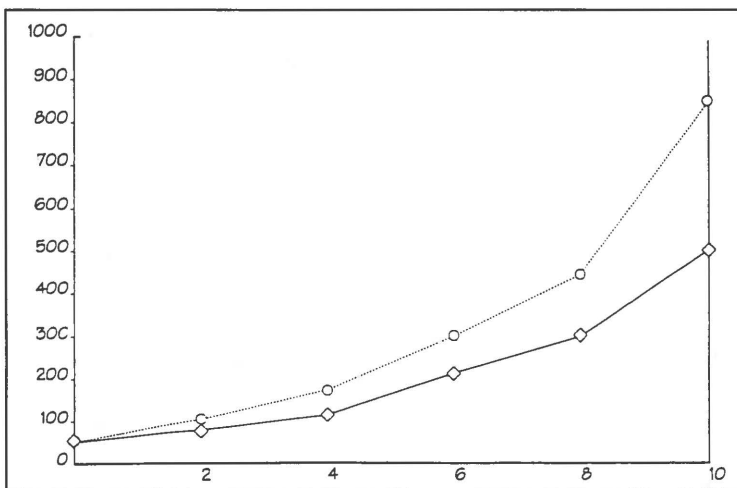
Foto 2: *Morelia amethystina*.
Foto: Brian Barnett.

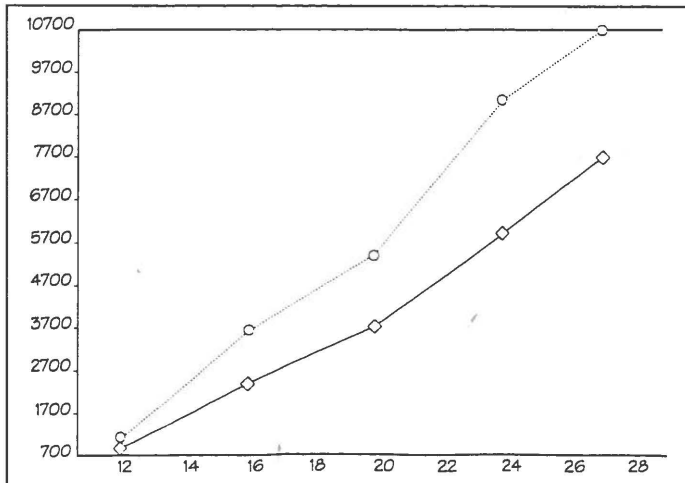
HET LEGGEN VAN DE EIERN

Voordat de slang de eieren had gelegd, lag ze vaak opgerold met de buik naar boven, een normale houding voor een drachtige python. Nu haalde ik de holle boomstronk uit het verblijf

Leeftijd in maanden	Jong 1	Jong 2	Jong 3	Jong 4	Jong 5
Geboorte	715	719	718	727	729
2	946	894	833	791	1007
4	1116	1069	992	906	1188
6	1326	1206	1150	1128	1315
8	1552	1402	1274	1336	1423
10	1909	1712	1492	1616	1660
12	2104	1946	1653	1944	1884
16	2808	2473	2178	2568	2519
20	3210	2680	2575	2895	2935
24	3667	3095	3027	3352	3343
27	3883	3388	3415	3630	3653

Tabel 4: Maandelijke meting van de totale lichaamslengte van vijf jonge amethystpythons (*Morelia amethystina*) vanaf de geboorte tot aan de leeftijd van 27 maanden (in millimeters).

Tabel 5a en b: Maandelijkse meting van het lichaamsgewicht in grammen van vijf jonge *Morelia amethystina* vanaf de geboorte tot aan een leeftijd van 27 maanden (in grammen). O...O indiceert de grootste python, <----> het gemiddelde.

en verving die korte tijd door een kartonnen biervat om haar gemakkelijk te kunnen observeren. Tenslotte verving ik deze schuilplaats door een groot plastic vat, voorzien van vochtig veenmos, die op zijn kant werd gelegd en waarvan de deksel half was weggesneden bij wijze van ingang. Gedurende verscheidene weken bracht de slang enige tijd in deze nestkast door, maar gewoonlijk lag ze te zonnebaden onder de infraroodlamp.

Gedurende de laatste tijd van de zwangerschap was ik nogal bezorgd, omdat het lichaam van de slang zeer strak gespannen was. Op 30 oktober legde ze vijf bevruchte eieren. Ze waren niet in de nestkast gelegd, maar in de opening tussen de nestkast en de wand van de kooi. Ze had hiervoor een klein kuiltje in het grind gemaakt. Nadat ze gelegd waren namen de eieren de normale vorm aan en als je het vrouwtje bekeek was het ongelooflijk dat zij werkelijk die eieren had gedragen. Na het leggen woog het vrouwtje 1,38 kg.

HET UITBROEDEN

Nadat het leggen voltooid was, nam ik de vijf eieren die als een klomp samengekit waren, tussen de lussen van het lichaam van het vrouwtje uit. Doordat ze slechts enkele uren eerder gelegd waren, was het niet moeilijk de eieren van elkaar los te maken, hoewel de niet-ervaren herpetoloog waarschijnlijk zou huiveren bij het toekijken, als hij zou zien dat bij het voorzichtig van elkaar scheiden van de perkamentachtige eieren, kleine afgescheurde stukjes van de omhulling achterbleven en uitstaken op het overigens gladde oppervlakte van de andere eieren. De hoofdreden waarom ik de eieren scheid en ze niet in een klomp laat, is vanwege de mogelijkheid ze te wegen en te meten.

De broedstoof is dezelfde die ik, met kleine aanpassingen, al bijna twintig jaar gebruik. De eenvoud ten top, hoewel grotere geesten al jaren aan het verbeteren zijn, overigens met negatieve resultaten. De broedstoof is een houten kist, die 12 plastic broodtrommeltjes bevat.

Foto 3: *Morelia amethystina*.
Foto: Brian Barnett.

Foto 4: *Morelia amethystina*, hatchling.
Foto: Brian Barnett.

Age/Mths	#1	#2	#3	#4	#5
Birth	BW 49.5	50.4	48.2	48.4	49.2
2	BW 107.2	78.7	61.9	49.0	120.3
	TF 137.29	78.79	37.9	13.0	171.4
4	BW 180.6	126.2	112.3	83.2	185.8
	TF 358.98	227.14	188.38	130.36	346.20
6	BW 307.3	204.9	190.1	160.6	245.2
	TF 653.49	449.69	377.89	441.85	542.88
8	BW 455.6	289.9	231.1	304.8	311.2
	TF 1072.60	677.52	534.86	788.89	711.12
10	BW 841.1	535.8	333.0	452.1	432.4
	TF 2062.71	1190.34	815.60	1226.51	1017.28
12	BW 1121.5	755.0	452.9	720.0	685.2
	TF 2823.59	1771.73	1100.37	1880.12	1679.30
16	BW 3561.5	1991.1	1283.7	2370.0	2241.2
	TF 9227.5	4874.2	3145.5	5892.6	5967.3
20	BW 5586.0	2587.0	2558.0	3901.0	4077.0
	TF 14829.0	6425.3	6345.0	9773.3	10401.4
24	BW 8896.0	4456.0	4106.0	5801.0	6419.0
	TF 23801.4	11710.5	11234.1	16085.2	17585.5
27	BW 10773.0	5760.0	6326.0	7557.0	8335.0
	TF 28820.3	15328.0	16798.5	20303.0	22785.0

Tabel 6: Overzicht van het lichaamsgewicht (BW) en de totale voedselconsumptie (TF) over 27 maanden van vijf jonge amethystpythons. Gewicht in grammen.

Aan het dak zijn regelmatig verspreid zes lampjes van 15 watt bevestigd; er zit 25 cm tussen de onderkant van de lampjes en de bovenkant van de broodtrommeltjes. Dit geeft een milde, langzame verwarming. Natuurlijk heeft de slangenkamer meestal een tropische temperatuur, dat wil zeggen dat de broedstoof niet zo hard hoeft te werken om de gewenste temperatuur te bereiken. De lampen worden geregeld door een Landis & Gyr Rad. 5 kamerthermostaat en de temperatuur varieert ongeveer 2°C. De thermostaat is ingesteld op de temperatuur in het trommeltje, NIET op de broedstoof, omdat de trommeltjes de temperatuur langer vast houden dan de broedstoof. In één van de trommeltjes had ik een sonde geplaatst die met een thermometer buiten de broedstoof was verbonden, zodat de temperatuur altijd eenvoudig kon worden afgelezen. Ik maakte een trommeltje met 150 g vermiculite klaar en voegde daaraan 150 ml water toe; het geheel vermengde ik. De vijf eieren deed ik erin en begroef ik half. De onderkant van de eieren raakte bijna de bodem van het trommeltje. Ik deed de doorzichtige plastic deksel op het trommeltje en dat alles bracht ik onder in de broedstoof. De temperatuur in de broedstoof (eigenlijk die van het trommeltje) varieerde van 29°C tot 31,3°C. De 'luchtdichte' trommeltjes waren niet zo erg dicht, want bij een test bleek later, dat de ze per week ongeveer 8% van hun vochtigheid verloren. De deksel verwijderde ik elke week enkele seconden en de trommeltjes draaide ik, omdat de vochtigheid zich in de koudste delen ver-

zamelt met als resultaat, dat de eieren daar erg groot worden, terwijl eieren aan de andere kant de neiging hadden licht te verschrompelen.

Month	#1	#2	#3	#4	#5
1	49.6 (3)	29.8 (2)	5.1 (1)	4.8 (1)	69.2 (6)
2	87.7 (6)	49.0 (3)	32.9 (3)	8.2 (1)	102.2 (5)
3	112.5 (4)	81.6 (4)	87.9 (5)	20.1 (2)	103.0 (3)
4	109.2 (4)	66.8 (3)	52.5 (3)	97.2 (5)	71.7 (2)
5	121.7 (3)	187.7 (5)	144.7 (5)	174.2 (5)	148.8 (3)
6	172.8 (3)	76.8 (2)	58.1 (3)	205.0 (4)	95.4 (2)
7	317.2 (4)	117.7 (3)	95.9 (2)	99.0 (2)	120.7 (2)
8	101.9 (2)	74.2 (2)	47.8 (1)	180.3 (3)	nil (0)
9	481.8 (5)	195.8 (4)	196.4 (4)	153.0 (3)	47.2 (1)
10	508.3 (4)	317.0 (4)	84.3 (2)	284.6 (3)	259.0 (3)
11	441.3 (3)	325.3 (3)	200.7 (3)	324.0 (3)	381.6 (3)
12	532.8 (3)	415.5 (3)	214.7 (2)	523.8 (4)	514.4 (3)
13	1211.2 (3)	660.4 (3)	274.1 (2)	632.3 (3)	639.4 (2)
14	1435.8 (3)	584.0 (2)	549.8 (2)	1105.3 (3)	646.9 (2)
15	2453.4 (4)	1451.2 (4)	478.2 (2)	848.5 (2)	1781.0 (4)
16	1090.3 (2)	247.5 (1)	612.4 (2)	1232.2 (3)	986.8 (2)
17	1179.3 (2)	248.8 (1)	794.8 (3)	1294.4 (3)	1085.7 (2)
18	2467.5 (4)	434.0 (1)	1132.8 (3)	1540.2 (3)	1725.0 (3)
19	1330.8 (2)	420.6 (2)	403.8 (1)	438.5 (1)	549.3 (1)
20	623.9 (1)	447.7 (2)	868.1 (2)	607.6 (1)	1074.1 (2)
21	2199.4 (3)	1230.2 (3)	2168.5 (4)	1332.0 (2)	2824.5 (4)
22	2866.8 (4)	1738.3 (3)	1440.0 (2)	2941.6 (4)	1451.1 (2)
23	1471.8 (2)	979.3 (2)	639.0 (1)	nil (0)	682.3 (1)
24	2434.4 (3)	1337.4 (2)	641.6 (1)	2038.3 (3)	2226.2 (3)
25	795.0 (1)	1230.7 (2)	1285.9 (2)	691.2 (1)	1412.8 (2)
26	2671.5 (3)	1468.1 (3)	2829.9 (4)	2758.5 (3)	2388.2 (3)
27	1552.4 (2)	918.7 (2)	1448.4 (2)	767.9 (1)	1399.1 (2)

Tabel 7: Hoeveelheid opgenomen voedsel en aantal voedselopnamen per maand door vijf jonge amethystpythons vanaf de geboorte tot aan een leeftijd van 27 maanden. Hoeveelheid in grammen, opnamen tussen haakjes.

HET UITKOMEN

Aangezien ik niet zeker was van de te verwachten incubatietijd (de meningen zijn hierover verdeeld), werd ik toch wat bezorgd, toen de eieren eruit begonnen te zien als lekke voetballen. Er werden klein beetje water, 10-15 ml, onder een ei gegeven, onder nummer 5. Dit is ook

te zien aan de gewichten zoals die bedroegen vlak voor het uitkomen. Toen het eerste kopje uit het ei stak woog en mat ik de eieren weer.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
#1	x	x	x	x	x		x		x	x	x	x		x
	32	27	32	50		39		55	38	29	44	35		
#2	x	x	x	x		x		x		x	x	x		x
	37	43	34		50		53		56	38	33	41		
#3	x	x		x			x		x		x	x		x
	52	49			94		59		44		48			40
#4	x			x	x	x	x		x	x	x	x		x
		95		43	23	43		48	42	35	27	31		
#5	x	x	x		x		x				x	x		x
	36	41		42		78			108		34	37		

	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
#1		x	x	x		x	x		x	x		x		x
	36	36	50		38	51	41		45		65		59	
#2		x	x		x		x	x		x		x		
	38	41	62		47	47	35		52		70			
#3		x		x	x	x		x		x		x		x
	80	38	37	41	37	47		70		49		55		
#4		x		x	x		x	x		x		x		x
	52	47	47	49	44	49		78		35				
#5		x	x	x	x	x		x	x	x		x		x
	43	38	47	64	23	41		43	36	49		45		

Tabel 8a en b: Vervellingsgegevens van vijf jonge *Morelia amethystina* vanaf de geboorte tot aan een leeftijd van 27-28 maanden. x geeft de maand van vervelling aan, de cijfers zijn het aantal dagen tussen de vervellingen.

Twee eieren waren iets lichter geworden: nr 1, 4,70 g en nr 2, 2,61 g. De andere drie eieren waren toegenomen in gewicht, twee minimaal: nr 3, 0,20 g en nr 4, 1,38 g, terwijl nr. 5 waaraan ik op het laatst water had toegevoegd 6,82 g was gegroeid. Al met al weinig toe- of afname en de afmetingen van de eieren zijn ook alleen afhankelijk van het verlies of de toename van water. Alle slangen kwamen binnen 24 uur uit het ei, nadat dat was aangesneden. De eerste kwam uit op 23 januari en de laatste op 25 januari, 85 tot 87 dagen nadat ze gelegd waren. De eieren 1-4 kwamen vanzelf uit, ongeduldig als ik was heb ik nr 5 zelf opengemaakt.

De pasgeboren slangen zijn gewoonlijk niet agressief voor hun eerste voedselopname en zijn niet opvallend getekend zoals de volwassen slangen, maar hebben een egale koperachtige kleur.

OPFOK VAN DE JONGEN

De jongen bracht ik elk onder in een aquarium van 30 cm. De bodem was bedekt met gewassen aquarium zand (nr 8), de enige aankleding bestond uit een drinkbakje en een doos als schuilplaats. Een houten deksel met een met plastic bedekte ventilatie-opening van 10x5 cm sluit het aquarium af. Alle kanten, behalve de voorkant, zijn geverfd om een enigszins veilig gevoel te geven. De kamertemperatuur was de enige verwarming en die varieerde naar gelang de verwarming van de andere terraria aan of uit ging. De temperatuur varieerde van 27°C tot 32°C. Direct na hun eerste vervelling (na 12-13 dagen) bood ik hun het eerste voedsel aan.

Nr 1 weigerde aangeboden voedsel op de eerste, tweede, vierde, en achtste dag na de vervelling. Ik gaf ze kleine muizen tot 7 g en naakte ratten. Op de dertiende dag na het vervellen (26 dagen na de geboorte) at deze slang twee kleine muizen van 5 en 7 g. Vanaf dit moment was het een regelmatige eter.

Nr 2 weigerde aangeboden voedsel op de eerste, tweede en vierde dag na de vervelling, maar nam drie muizen op de achtste dag na het vervellen (21 dagen na de geboorte). Het was een iets onwillige eter gedurende de volgende maanden, af en toe nam zij voedsel maar het meeste weigerde ze; maar na deze periode had ze haar vaste eetgewoonte. Zij nam muizen als voer.

Nr 3 weigerde aangeboden voedsel op de eerste, tweede, vierde, achtste, dertiende, achttiende en eenentwintigste dag na de vervelling. Ik bood alleen kleine muisjes aan. Op dag 22 dwangvoederde ik dit dier met een kleine muis. Weer weigerde ze voer op de dagen 25, 28, 29 en 35 na vervelling; op dag 36 dwangvoederde ik haar opnieuw met drie kleine muisjes, samen bijna 10 gram. Vanaf deze periode at zij vrijwillig, maar was wel wat inconsequent gedurende een paar maanden.

Nr 4 was een hopeloos geval. Zij weigerde alle aangeboden voedsel, zowel kleine muizen als naakte ratten, gedurende een respectabele periode en ik moest haar vele malen dwangvoederen voordat zij voor de eerste keer vrijwillig een naakte rat opat, 80 dagen na de eerste vervelling, oftewel 93 dagen na de geboorte. Vanaf dit moment werd ze een regelmatige ratteneter en accepteert ze uiteindelijk ratten of muizen.

Nr 5 at vrijwillig vanaf de eerste dag na haar vervellen. Deze vroege voedselopname zou best verantwoordelijk kunnen zijn voor het verschil in grootte in de komende jaren, doordat de goede eters een vliegende start hebben gehad. De manier van voeren was namelijk 'neem zoveel als je lust' en voor de achterblijvers in het begin was het onmogelijk dit in te halen.

Toen de slangen groter werden zijn ze elk overgebracht naar grotere kooien. Na de aquaria woonden ze in kooien met een 40 watt lampje als warmtebron, geregeld door een thermostaat. Er waren geen grote problemen bij het grootbrengen van de jongen, behalve dan de bijna missers van de altijd enthousiaste kaken van de pythons. Allen de grootste was een rustige en niet agressieve slang en kon zonder meer worden gehanteerd zonder dat zij in bedwang moest worden gehouden. Dit is niet gebruikelijk bij struikpythons van meer dan 4,25 m lang. Met volgende legsels zijn de problemen met weigerachtige eters opgelost door, als ze ratten en muizen weigerden, kleine vinken aan te bieden. De jonge slangen kunnen met beperkte inspanning van de vogels aan ratten en muizen gewend worden door toepassing van een paar voedertrucs.

DE GROEI

De volgende tabellen en grafieken tonen gegevens die ik over een periode van 27 maanden heb verzameld. Ten gevolge van gezondheidsproblemen toentertijd, moest ik in dit stadium met

het onderzoek stoppen, maar ik heb het gevoel, dat op dat moment het meeste van het vereiste materiaal al was verkregen.

De groei was extreem snel en dit was natuurlijk toe te schrijven aan de grote hoeveelheid voedsel die de dieren hadden opgenomen. Op een leeftijd van twaalf maanden was een van de slangen meer dan 2,1 meter lang. Op een leeftijd van twee jaar was de grootste 3,7 meter lang en aan het eind van de 27 maanden was de grootste meer dan 3,88 meter lang. Later mat ik af en toe nog de lengtes en op driejarige leeftijd was de grootste meer dan 4,4 meter en op vierjarige leeftijd 4,77 meter lang.

CONCLUSIE

De grootste Australische python heeft de naam dat zij agressief is en in zekere mate is dit ook wel waar. Desalniettemin ontmoet men soms een niet agressieve struikpython. De dieren zijn niet erg moeilijk in gevangenschap te houden, hoewel twijfelachtige manieren van verzorging in sommige verzamelingen een andere indruk geven. Met een beetje voorzichtigheid kan zelfs het agressiefste dier veilig worden gehanteerd, vooropgesteld dat men te werk gaat met gezond verstand en voorzorg. Er is waarschijnlijk meer kans dat de slang wordt beschadigd bij een grove behandeling dan dat degene die haar hanteert beschadigd wordt. Een hongerige zachteardige struikpython kan het zelfde resultaat geven als een 'gewone' agressieve. Ze zijn redelijk algemeen in gevangenschap en worden af en toe gekweekt door een klein aantal herpetologen. Hun status in de natuur schijnt veilig te zijn met als enige directe bedreiging de vernietiging van hun leefomgeving.

DANKZEGGING

Dank aan Simon Kortlang, die dit verslag tot in detail met me doorsprak en waardevolle meningen aandroeg en mijn geheugen opruimde over vele aspecten van dit project.

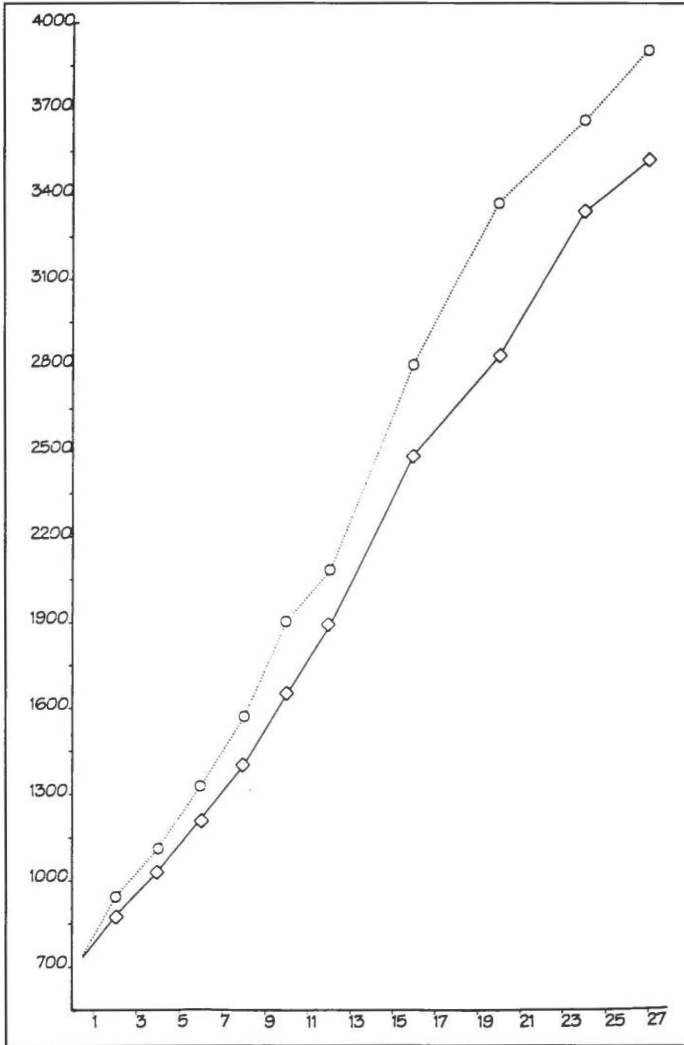
LITERATUUR

Shine, R., 1991. Australian Snakes - A Natural History, Reeds Books P/L.

Wilson, S.K. & Knowles, D.G., 1988. Australia's Reptiles, Collins Publishers.

Vertaling: Jan van Duinen.

N.B.: Dit artikel is eerder verschenen in *Monitor*, het blad van de Victorian Herpetological Society, Australië, 1993, volume 4 (3): 87-100.

Tabel 9: Overzicht van lengtegegevens van vijf jonge amethystpythons, vanaf de geboorte tot en met hun 27ste levensmaand; de grootste python wordt aangegeven met O.....O, de gemiddelde lengte voor alle dieren met <>-----<>. Lengte in mm.